

Χαιρετισμός του Προέδρου της Δημοκρατίας στα εγκαίνια έκθεσης του Δήμου Κυθρέας «Κυθρέα η γη των Χύτρων-αρχαιότητες-κειμήλια-θησαυροί» 25 Οκτωβρίου 2016

Ευρισκόμενος μπροστά στον ιστορικό θησαυρό μίας τέτοιας έκθεσης όπως αυτή που εγκαινιάζουμε σήμερα, δεν μπορώ παρά να αναλογιστώ τις ιστορικές ευθύνες που βαραίνουν κάθε πολιτικό ηγέτη στη χώρα αυτή.

Ευθύνες που μας υποχρεώνουν να εργαστούμε ούτως ώστε αυτός ο ιστορικός πλούτος να δικαιωθεί με την επιστροφή του στη γη που τον δημιούργησε, τη γη των Χύτρων και της Κυθρέας.

Η σχέση της ιστορίας με την πολιτική είναι αμφίδρομη και δυναμική. Οι πολιτικοί δημιουργούν Ιστορία, αλλά είναι επίσης και δεσμευμένοι από την ιστορική κληρονομιά που παραλαμβάνουν.

Ως εκ τούτου κάθε συνάντηση μου σε μουσειακό- εκθεσιακό χώρο αποτελεί ένα ακόμη μάθημα, μία ακόμη παράσταση που οφείλω να λάβω υπόψη στην καθ' ημέρα πολιτική μου δραστηριότητα και στις αποφάσεις που λαμβάνω.

Για αυτό και θα ήθελα να συγχαρώ όλους όσους είχαν την πρωτοβουλία για τη δημιουργία αυτής της έκθεσης, τον Δήμαρχο, το Δημοτικό Συμβούλιο, την Εταιρεία Κυπριακών Σπουδών, έτσι ώστε μέσα από αυτή την έκθεση, η οποία εμπλουτίζει τις γνώσεις μας να διατηρήσουμε τη μνήμη μας ζωντανή.

Κύριε Δήμαρχε, φίλε Πέτρο Καρεκλά, αγαπητά μου μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου, τα συγχαρητήρια μου για το έργο που επιτελείτε όλα αυτά τα χρόνια προσπαθώντας να κρατήσετε τη μνήμη ζωντανή.

Θα ήθελα παρεμπιπτότως να εκφράσω και την ικανοποίησή μου γιατί όπως διαπιστώνω τα τελευταία χρόνια ο δήμος σας είναι ιδιαίτερα παραγωγικός σε όλα τα επίπεδα. Είτε οργανώνοντας τις ίδιες τις Υπηρεσίες του, είτε συνδέοντας τους πρόσφυγες- δημότες του, είτε ακόμη και προωθώντας σε όλο τον κόσμο την ιδέα της απελευθέρωσης της Κυθρέας και των γύρω κοινοτήτων.

Βρισκόμαστε σε ένα πραγματικά κρίσιμο σταυροδρόμι εξελίξεων για το εθνικό μας θέμα καθώς ολοκληρώνουμε σε μερικές συναντήσεις ένα ακόμη κύκλο εντατικών διαπραγματεύσεων.

Φαίνεται πως έχουμε πετύχει σε αρκετά σημεία καθοριστικές συγκλίσεις που μας επιτρέπουν να πούμε ότι μπορούμε υπό προϋποθέσεις να ελπίζουμε συγκρατημένα πάντοτε σε μία ολοκληρωμένη πρόταση λύσης στους αμέσως επόμενους μήνες. Ωστόσο την ίδια ώρα δεν μπορώ να είμαι καθόλου βέβαιος ότι τα πράγματα θα εξελιχθούν έτσι όπως όλοι επιθυμούμε, όπως όλοι ελπίζουμε, όπως όλοι τα τελευταία 42 χρόνια αγωνιζόμαστε. Και αυτό γιατί δεν εξαρτάται από τη δική μας βούληση, αλλά από την αποφασιστικότητα και την υλοποίηση μιας ρητορικής που θέλει να φέρει την Τουρκία ότι επιδιώκει και επιθυμεί τη λύση. Αυτό, βεβαίως, θα καταγραφεί και θα διαφανεί κατά την επικείμενη ελπίζω σύ-

σκεψη για το Εδαφικό που θα πραγματοποιηθεί σε χώρα της Ευρώπης, ενδεχόμενα την Ελβετία.

Αυτό που θέλω να διαβεβαιώσω όλους είναι πως όσον αφορά το Εδαφικό έχουμε θέσει και έχουμε καταγράψει τα βασικά κριτήρια που πρέπει να διακρίνουν τις εδαφικές αναπροσαρμογές. Οι μεγάλες πληθυσμιακά περιοχές, τα διάφορα άλλα κριτήρια που πρέπει να διακρίνουν τις εδαφικές αναπροσαρμογές οι οποίες δεν είναι παρά προσαρμοσμένες βεβαίως και με το Περιουσιακό.

Αυτές τις ώρες η σκέψη δεν περιορίζεται και δεν προσανατολίζεται σε συγκεκριμένες περιοχές για να θεωρήσει κανείς ότι η λύση αποτελεί την επένδυση μόνο σε ορισμένες των περιοχών. Αυτό που θέλουμε είναι να πετύχουμε την επιστροφή ή το δικαίωμα της επιστροφής. Και αυτό το έχουμε κατοχυρώσει, θα πρέπει να το πω, είναι μια εκ των σημαντικών συγκλίσεων. Η ελεύθερη διακίνηση, η ελεύθερη εγκατάσταση, το δικαίωμα απόκτησης περιουσίας, το δικαίωμα ενάσκησης επαγγέλματος οπουδήποτε στην Κύπρο.

Θέλω να ξεκαθαρίσω – το έχω πει πολλές φορές αλλά θα το επαναλάβω – ότι θα πρέπει να γίνει συνείδηση πως τα σύνορά μας δεν είναι οι σημερινές διαχωριστικές γραμμές. Τα σύνορα της πατρίδας μας είναι και ο Απόστολος Ανδρέας είναι και η Κερύνεια είναι και οι κατεχόμενες περιοχές μας σήμερα. Αυτό που θέλουμε να διασφαλίσουμε δεν είναι ποιος διοικεί τον α) δήμο ή τον β) δήμο ή την α) ή τη β) πολιτεία. Βρεθήκαμε υποχρεωμένοι να αποδεχθούμε ένα οδυνηρό συμβιβασμό της διζωνικής δικοινοτικής ομοσπονδίας.

Αυτά οφείλονται βεβαίως και στα σφάλματα, στις έριδες, στους διχασμούς, σε αυτό που πολλές φορές έλειψε από τους Έλληνες, η βαθιά γνώση της Ιστορίας

και η διδαχή από την Ιστορία ότι, οσάκις ήμασταν δικασμένοι πληρώναμε το τίμημα με καταστροφές. Ούτε τυχαία ήταν η απώλεια της Σμύρνης ή της Κωνσταντινούπολης, ούτε της Μικράς Ασίας ήταν τυχαία η απώλεια.

Αυτό που προσπαθούμε σήμερα είναι ακριβώς να αποτρέψουμε τα φαινόμενα που παρατηρήθηκαν στο παρελθόν, μέσα από πολύ δύσκολες βεβαίως συνθήκες να πετύχουμε επιτέλους την απαλλαγή της πατρίδας μας από τον κατοχικό στρατό, να επιτύχουμε την επανένωση και τη διασφάλιση των βασικών ελευθεριών, να δημιουργήσουμε ένα κράτος με βάση τις αρχές και τις αξίες της ΕΕ, να δημιουργήσουμε δεσμούς που να μας επιτρέψουν να έχουμε ένα κράτος λειτουργικό, βιώσιμο, που να επιτρέπει στον καθένα να ζει όπου εκείνος επιθυμεί, που επιτέλους να δώσει το δικαίωμα σε πρόσφυγες να ξαναβρούν τις πατρογονικές εστίες.

Να ξαναδούμε να λειτουργούν οι Εκκλησίες μας και αυτό είναι εκ των σημαντικότερων που μας κρατούν στις ρίζες μας, να δούμε επιτέλους εκείνο το πνεύμα που πρέπει να επικρατεί σε μια χώρα όπου ιστορικά ο λαός της αποτελείται από διάφορα στοιχεία, είτε τον Ελληνισμό είτε τους Τουρκοκύπριους. Συνεπώς, αυτό που θέλουμε είναι να δημιουργήσουμε συνθήκες ειρηνικής συμβίωσης, συνδημιουργίας, μιας χώρας που να αποτελεί πρότυπο όχι μόνο στην περιοχή αλλά πρότυπο ανά το παγκόσμιο, όπου μπορεί να ζήσουν ειρηνικά και να συμβιώσουν και να συνδημιουργήσουν και Χριστιανοί και Μουσουλμάνοι.

Μέσα από τη λύση πιστεύω ότι θα δημιουργηθούν εκείνες οι συνθήκες που θα επιτρέψουν την ευημερία, αλλά και την προοπτική. Αυτό που προσπαθήσαμε και έχουμε πετύχει, εάν τελικά ευοδωθεί το ποδούμενο να πετύχουμε τη λύση, είναι να διαφυλάξουμε τη δημογραφική σύνθεση του πληθυσμού μας. Να πετύχουμε μια δημογραφική αναλογία περίπου όπως εκείνη του '60. Πιο σημαντικό, να διασφαλίσουμε ότι ούτε στο μέλλον μπορεί να υπάρξει η οποιαδήποτε διαφοροποίηση του δημογραφικού χαρακτήρα.

Θέλω να ελπίζω ότι ο διάλογος που ακολουθεί θα μας επιτρέψει να επιτύχουμε μεγαλύτερη πρόοδο, έτσι ώστε μέσα από την πρόοδο του Εδαφικού να οδηγηθούμε και στο εξίσου σημαντικό. Δεν είναι μόνο οι εδαφικές αναπροσαρμογές, είναι και η ασφάλεια που πρέπει να αισθάνεται ο καθένας. Και έχω την εντύπωση, αλλά και την πεποίθηση, για αυτό και προσπαθούμε και αγωνιζόμαστε και δεν παραλείπουμε να κτυπήσουμε την πόρτα του οποιουδήποτε, ιδιαίτερα των πέντε Μονίμων Μελών αλλά και όχι μόνον, προκειμένου να πείσουμε περί του δικαίου του αιτήματος ότι δεν δικαιολογείται η οποιαδήποτε εγγύηση ή επεμβατικά δικαιώματα σε μια σύγχρονη ευρωπαϊκή χώρα. Θα είναι αδιανόητο και εξευτελισμός για την ίδια την Ευρώπη και για την αξιοπρέπεια του καθενός Ευρωπαίου εάν ευρωπαϊκό κράτος χρειάζεται την εγγύηση μιας τρίτης χώρας και όχι τουλάχιστον της Ευρώπης.

Αυτό που αγωνιζόμαστε είναι να πείσουμε, και θέλω να πω ότι βρίσκουμε ανταπόκριση, ότι η ασφάλεια και η έγνοια είτε των μεν είτε των δε επιτυγχάνεται όχι μέσα από στρατιωτικές εγγυήσεις, ιδιαίτερα δε την παρουσία εκείνου του στρατού που ακόμα κρατά υπό κατοχή και διαίρεση την πατρίδα μας. Αυτό που

επιδιώκουμε είναι μέσα από συγκεκριμένα ασφαλιστικά μέτρα, μέσα από προτάσεις που έχουμε καταθέσει να νιώθουν και οι Τουρκοκύπριοι ασφαλείς αλλά εξίσου να νιώθουν ασφαλείς και οι Ελληνοκύπριοι. Με αυτές τις σκέψεις, με καθαρότητα στις διεκδικήσεις μας, αλλά και με αποφασιστικότητα θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε προκειμένου να πετύχουμε την αποτροπή των όσων ποτέ δεν θα ήθελε κανένας. Ας ελπίσουμε ότι η Τουρκία θα ανταποκριθεί στην καλή μας βούληση, στην καλή πρόθεση, συνειδητοποιώντας ότι μια λύση του κυπριακού προβλήματος δεν θα είναι προς όφελος των Ελληνοκυπρίων, αλλά θα είναι προς όφελος των Ελληνοκυπρίων και των Τουρκοκυπρίων, θα είναι προς όφελος της ίδιας της Τουρκίας, θα είναι προς όφελος των σχέσεων της Τουρκίας με την Ελλάδα, θα είναι προς όφελος των σχέσεων της Τουρκίας με την Ευρώπη, θα είναι προς όφελος γενικότερα της περιοχής. Και είναι καλά γνωστό σε ποια περιοχή ζούμε – το αιματοκύλισμα που παρατηρείται, η διάλυση των κρατών της περιοχής, η ανοχή των ισχυρών σε όσα καταγράφονται – και είναι κάτι που κανενός δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής.

Με αυτά λέγοντας θα εγκαινιάσω εν συνεχεία την έκθεση «Κυθρέα η γη των Χύτρων- αρχαιότητες- κειμήλια- θησαυροί» που ενώνουν τους αρχαίους Χύτρους με την Κυθρέα, με την ελπίδα να έρθει η ώρα που να μπορεί να γιορτάσουμε επιτέλους και την επιστροφή στις περιοχές όπου όλοι επιθυμούμε να είμαστε παρόντες.

